

[Formanden.]

har nægtet fremsættelse af denne dagsorden, lade den indgå i debatten.

Ordføreren for forslagsstillerne (Wamberg) (FP):

Jeg har med interesse lyttet til de bemærkninger, de forskellige ordførere har fremsat til dette lovforslag. Vi er i fremskridtspartiet af den opfattelse, at det er meget lidt betryggende, at børn ikke har en bedre retsstilling, end tilfældet er, og at de ikke har samme retsstilling som andre borgere i samfundet.

Afgørelser i socialudvalg kan ankes til den sociale ankestyrelse. Det er allerede nævnt, at det kan tage måneder. Den afgørelse, der så træffes, kan indbringes for landsretten. Det kan tage halve år, før en afgørelse falder dér. Jeg står aldeles uforstående over for, at nogen kan være imod, at afgørelser truffet af et socialudvalg bliver prøvet for en domstol.

For alle de socialudvalgs vedkommende, der træffer rigtige beslutninger, og det er jo da utvivlsomt heldigvis flertallet, kan jeg næppe tænke mig, at nogen har noget imod, at disse afgørelser bliver prøvet. Vi har i de senere måneder set en lang række tilfælde af sager, hvor der er truffet forkerte beslutninger, for den sags skyld i begge retninger. Det ville have været lykkeligt, om sådanne afgørelser på et tidligt tidspunkt kunne have været prøvet for domstolene.

Jeg finder det beskæmmende at have måttet lytte til, at specielt venstre og konservative i deres indlæg tager det standpunkt, de har gjort, og som i realiteten betyder, at de mener, at lovgivningen skal være sådan indrettet, at man tager standpunkt for børnene imod forældrene, og at disse partier dermed reelt støtter de kræfter i samfundet, som vil nedbryde familien som samfundets bærende grundelement.

Jeg håber, at lovforslaget trods den kritiske modtagelse vil få en saglig behandling i udvalget, og at der trods alt kan blive skabt en bedre retstilstand for børn. Det er specielt de mindreårige børn, der ingen mulighed har for at forsvare sig, og når det fra socialdemokratisk side bruges som et lysende eksempel, hvad Københavns børneværn har præsteret i Christiania, så er jeg absolut ikke enig i den vurdering, man fra

socialdemokratisk side mener at kunne anlægge vedrørende Københavns børneværns velsignelsesrige virksomhed i så henseende.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Hr. Arentoft var inde på henvendelsen fra organisationen Food For The Hungry. Som det tidligere er oplyst her i tinget, har regeringen i januar i år afvist organisationens forslag, og jeg kan i denne forbindelse oplyse, at et samarbejde med organisationen Food For The Hungry efter de af udenrigsministeriet indhentede oplysninger heller ikke i fremtiden bør komme på tale. Til uddybning kan jeg oplyse, at Food For The Hungry hævder at deltage i et samarbejde med FN's højkommissær for flygtninge; højkommissariatet afviser denne påstand som urigtig og tilføjer, at det ikke agter at gå ind i et sådant samarbejde.

Heller ikke Internationalt Røde Kors vil overveje et sådant samarbejde, og udenrigsministeriet har tillige bragt i erfaring, at organisationen trods ansøgning herom for over et år siden endnu ikke er registreret i det amerikanske udenrigsministeriums fortegnelse over de amerikanske hjælpeorganisationer, der kan modtage statsstøtte eller opnå skattefrihed for bidrag.

Jeg skal i anledning af det dagsordensforslag, der er fremsat, gøre nogle bemærkninger. Ser man indledningsvis bort fra de regler, der regulerer forsørgelsesmåden uden for hjemmet i henhold til bistandsloven, kan man spørge, hvilket grundlag folketinget har for at tage stilling til, at det må anses for ønskeligt, at Becker skal bo sammen med Vietnambørnene. Det er i al fald helt i strid med den opfattelse, der deles af dem, der har fulgt sagen på nærmeste hold, og som derfor har et grundlag for deres opfattelse.

Dertil kommer så det ret så væsentlige, at det er i strid med lovgivningen at gribe ind i kompetence- og procedureregler, der gælder for udøvelsen af forsorg for børn og unge i henhold til bistandsloven. Det må ikke glemmes, at de børn, der sigtes på, er Saigonbørnene, der er under forsorg med de konsekvenser, der følger heraf. Ansvaret for udøvelsen af forsorgen tilkommer det sociale udvalg. At det sociale udvalg har ansvaret for forsorgens udøvelse, betyder, at det til-